

SOYKIRIM GİRİŞİMİ: ERMENİLERE KARŞI MI, TÜRKLERE KARŞI MI?

Prof. Dr. Özer Ozankaya

Toplumbilimci, ADD Kurucu Üyesi, 4. Gnl. Bşk.

Yaklaşık 50 yıldanberi, bir çok Batılı hükümet, Osmanlı Devletinin son döneminde Doğu ve Güney Anadolu'da özellikle Rusya, İngiltere, Fransa ve Amerika'nın kışkırttığı Ermeni – Türk kanlı kavgalarından Türk ulusunu ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni sorumlu tutmak, üstelik bunu "Ermenilere karşı soykırım,, gibi sunmak haksızlığını işleyegelmektedirler.

Nesnellik ve tutarlılık gereğini gözardı eden bu ülke yönetimleri, "Türkler Ermenilere soykırım uygulamışlardır,, diyen Parlamento kararları almakta, bu savın doğru olmadığını söylemeyi suç sayan ve cezalandıran yasalar bile çıkarmaktadırlar! Ermenistan hükümeti gibi bu Batılı devletler de, Türkiye'nin konuyu bilimsel ortamlarda, nesnel ölçülerle incelemek önerisine kulaklarını tıkamaktadırlar!

Demokrasi ve barış ilkelerine taban tabana zıt olan bu tutumlarını, Türkiye'nin yüklü tutarda örneğin Fransız helikopteri, Alman tankı ya da Amerikan uçağı, Airbuslar ... satınılması ve benzeri ödünler söz konusu olduğunda, kimi kez geçici olarak unutmış görünmekte, kimi kez parlamentolarına dek getirmekle birlikte çoğunluk oyuna ulaşmamasına çalışacakları sözlerini vermekte, karşılığında Türk hükümetlerinden ödün üzerine ödün koparmaya çalışmaktadırlar.

Bunlara ek olarak ülkemiz içinden kimi „üniversite“ adını taşıyan kuruluşlarda, "bilim adamı,, sıfatı taşıyan kişiler bile yalnızca "Ermenilere soykırım uygulanmıştır" yalanının söylenebildiği, karşıt görüşe, yani bunun yalan olduğunu savunanlara söz hakkı tanımayan sözde "bilimsel" toplantılar yapabilmektedirler!!!

Nesnellik bilimin de, demokrasinin de, uluslararası barışın da başta gelen gereğidir. Bu ilke, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş temelleri arasında yer alır ve Atatürk'ün "Tarih yazmak, tarih yapmak kadar önemlidir. Yazan yapana doğrulukla bağlı (sadık) kalmazsa, değişmeyen gerçek insanlığı şaşırtıcı bir nitelik alır.,, uyarısında anlatımını bulmuştur. Bir süre önce Fransa'da önemli sayıda bilim adamının, doğrudan doğruya "Ermeni soykırımı,, savları ile ilgili olarak, "Fransız parlamentosunun tarihsel konularda siyasal görüşlerini yasalara, meclis kararlarına dönüştürmesinin yanlışlığını,, vurgulayıp, "tarih yazımını bilim dünyasına bırakmanın gereğini,, belirtmeleri bu bakımdan sevindirici olmuştu. Ne yazık ki Fransa hükümeti ve siyasetçileri, utanç duymadan sömürgeci tutumlarını sürdürüyorlar. Aynı bilim çevrelerinin daha gür sesle, Fransız ulusunun ve devletinin anlına bu lekenin sürülmesini önlemeğe çalışmaları zorunludur.

Ben de bir Türk toplumbilimci niteliğimle, bu konuya ilişkin gözlem ve değerlendirmelerimi, eğer eksik ya da yanlış varsa her isteyen düzeltmesine çağrıda bulunarak, yani artık meydan okuyarak, sunmak gereğini yerine getirmek istiyorum.

I. SOYKIRIM GİRİŞİMİ, AMA TÜRK'E KARŞI!

Osmanlı Devleti'nin yıkılış süreci, doğal kaynaklar ve pazar arayışında olan sanayileşmiş Batılı devletlerin kendi aralarındaki çıkar çekişmeleri yüzünden, Osmanlı uyruğu halkların büyük acılar yaşaması eşliğinde gerçekleşti.

Bu acıların en büyüğünü, Osmanlı Devletinin asıl yükünü çektiği halde her türlü gelişmenin dışında tutulan, son ikiyüzlü yıl boyunca, Batının arda arkası gelmeyen karşı-saldırısı nedeniyle savaşlarda tüketilen Türk kesimi yaşadı. Amerikalı Göç Tarihçisi Prof. Justine McCarthy'nin araştırmalarıyla otaya koyduğu üzere, Osmanlı'nın Türk uyrukları, devletin batı eyaletlerindeki 500 yıllık Türk yurdu Rumeli'den (ABD'nin tüm tarihinin 225 yıldan ibaret olduğu düşünölsün!) sökülüp sökülüp atıldıkları gibi, doğusunda da yapay olarak bir Ermenistan yaratabilmek uğruna Türk nüfustan arındırılmış bir bölge oluşturulmak istenmiş ve İngiliz, Rus, Fransız kışkırtma ve silahlı desteği ile kurulan Ermeni çeteleri, "yalnızca Türk olduğu için" ve kadın, yaşlı, çocuk demeden Türkleri kıyımdan geçirmeğe ve bölgeden kaçırmağa kalkışmışlardır. Ermeni nüfus çoğunluğu da binlerce yıllık Türk vatandaşlarına karşı işlenen bu cinayetlere baş kaldırmamış ya da kaldıramamıştır.

Ancak Türklere karşı uygulanan kıyım Osmanlı'nın Batı eyaletlerinde başarılı olduğu halde Doğu'da başarılı olamamış, Osmanlı Devleti buradaki çoğunluk Türk nüfusu korumak ve Rusya ile savaşırken arkadan hançerlenmeyi önlemek için Ermeni uyruklarını ülkenin güneyindeki bölgelere zorunlu göçe tabi tutmuştur. Bu, sık sık söylendiği gibi, yalnız Çarlık Rusyasıyla savaşmakta olan Osmanlı Ordusunun iki ateş arasında kalmaması için başvurulmuş bir önlem değildir. Türklere karşı girişilen soykırım cinayetlerine karşı koymayan ya da koyamayan ve saldırılara ortak olan Ermeni nüfusun, bir daha Türk komşularıyla barış içinde birlikte yaşama şansı da kalmamıştı. Bunun için de o bölgeden başka yere göçürölmeleri zorunluluk olmuştu. Türk Bağımsızlık Savaşı sırasında da Adana, Maraş, Gaziantep .. yöresinde Fransız üniforması altında Türklere saldırtılmaları, Dünya Savaşı sırasında zorunlu olarak göç ettirilen Ermenilerin Cumhuriyetin kurulması üzerine yurtlarına dönmelerini daha da olanaksız duruma getirmiştir. Göröldüğü gibi Doğu Anadolu'daki Ermeni halk, Batılı devletlerin çıkar hesaplarına araç olmaya hayır demedikleri, diyemedikleri için, bu bölgedeki binlerce yıllık varlıklarına kendi elleriyle son vermişlerdir!

Ama Ermeni siyasetçileri ve onları kışkırtan Siyaset Batısı, 1970'lerden başlayarak olayları ters-yüz etmeğe koyulmuştur: Öldürölen, yurdundan ve ocağından sürölen ve meşru savunma durumunda bırakılan Türkler insan değil de hamam böceği imiş gibi, onlara karşı girişilen bu soykırım saldırısından hiç söz etmeden, 'Osmanlı Devleti ve Türk halkının da, Almanların, Rusların, İspanyolların Yahudilere yaptığı gibi, Ermenilere karşı soykırımı uyguladığı' propagandasını yapmağa başlamışlardır. Türkiye Cumhuriyeti, dürüstlölkle izlediği barışçı politika gereği geçmişin bugünümüzü zehirlememesine özen gösterir ve Ermeni çetelerin ve onlara uyan Ermeni halkın Türklere karşı yaptıkları kıyımları ve onları destekleyen Siyaset Batısı'nın sorumluluğunu gündemden düşürerken, bu soylu politikası zayıflık belirtisi sayılmış ve Türkiye'ye karşı sömürö-için-şantaj-silahlı olarak kullanılmaya başlanmıştır.

Oysa bir ulusa karaçalmak, soykırım girişiminin tâ kendisidir!

II. "ERMENİLERE KARŞI SOYKIRIMI,, SAVI NEDEN BİR KARAÇALMADAN İBARETTİR?

Ermeni propagandalarının doğru olmadığı nerdeyse matematiksel bir kesinlikle birçok kez kanıtlanmıştır, dedim. Bunun yalnızca birkaç örneğini sunmak isterim. Bu örnekler, kanımca, doğruya saygılı olan herkesi inandırmaya yetecek açıklıktadır. Buna karşın sözkonusu propaganda makinesinin neden işletildiği ve Türkiye'nin bunu neden önleyemediği, konunun başka bir yönüdür ve ona ilişkin tahminlerimi daha sonra belirteceğim.

Ermeni savlarının bir karaçalma olduğunu göstermeğe yetecek nitelikteki kanıtların bir bölümü şunlardır :

1) Osmanlı Devleti, Birinci Dünya Savaşına Almanya'nın güdümündeki Enver Paşa ve benzeri devlet yöneticilerinin çabalarıyla sürüklenmişti. Bütünüyle Osmanlı Ordusu savaş boyunca "Alman Askeri Eğitim Kurulu"nu oluşturan Alman generallerinin doğrudan doğruya komutası altına sokulmuştu. Liman von Sanders'ler, Falkenhein'lar bunun canlı kanıtlarıdır.

Eğer Osmanlı Devleti Ermeni uyruklarına karşı bir soykırım uygulamış olsaydı, Alman hükümeti bunu belgeleyecek olanaklara en çok sahip olacak konumda bulunuyordu. Oysa bugüne değin Alman arşivlerinde böyle bir belge bulunup ortaya çıkarılamamıştır!

2) Savaş sonrasında Mondros silah bırakışmasını imzalayan Osmanlı devleti bütün yönetimiyle İngiliz, Fransız ve İtalyan işgalcilerine teslim oldu. Savaş suçluları mahkemelere verildi, Malta'ya sürüldü. Ama Osmanlı Devletinin bütün arşivlerine el koymuş olan savaş galibi bu devletler, Ermenilere karşı soykırım uygulandığına ilişkin hiçbir kanıt bulamamış, böyle herhangi bir yargıda da bulunamamışlardır.

İngiliz, Fransız, Rus ve İtalyan arşivlerinde bugüne değin böyle herhangi bir kanıt bulunsaydı bin kez dünyaya duyurulmuş olurdu.

3) Mondros Silah Bırakışması ve Türk Bağımsızlık Savaşı yıllarında Amerikan hükümetinin Ermeni savlarını araştırmak üzere görevli gönderdiği General Mosley ve General Harbord, bir soykırımından değil, "Karşılıklı birbirini öldürme" olayından söz edebileceğini, bu çatışmalarda Türklerin daha büyük kayıplara uğradığını belirtmişlerdir. Öldürmeği kimlerin başlattığı konusunda ise, beklenebileceği gibi, sessiz kalmışlardır. Eğer Türkler başlatmış olsaydı sessiz kalmayacakları açıktır.

4) Daha 1877 Osmanlı - Rus Savaşı öncesinde İngiltere, Rusya'nın Ermenileri baskıdan koruma bahanesiyle Osmanlı Devletine saldırmasına, kendi sömürgeci çıkarları nedeniyle karşı çıkarken, durumu yerinde gözlemlemesi için bir Kırallık Yüzbaşısını görevlendirmişti. Bütün Anadolu'yu at sırtında gezen Captain Peebody, Five Hundred Miles On Horseback in Asia Minor adlı raporunda Ermenilerin baskıya uğramak şöyle dursun, toplumun en varlıklı ve gönençli kesimi olduğunu, olsa olsa Ermenilerin Osmanlı Devletine karşı sadakatlarında bir kusur bulunduğunun söylenebileceğini gözlemleyip yazmıştır.

5) Adana-Maraş bölgesinde Fransız üniforması altında Ermenileri Türk komşularına saldırtan Fransa'nın Başbakanı Clémenceau, Fransız çıkarları açısından gerek gördüğünde, "Ermeniler, başlarına gelenlerden, kendileri dışında hiç kimseyi suçlayamazlar.,, demekten çekinmemiştir!

6) Ermenilere karşı soykırım savının Atatürk döneminde neden hiç ağza alınmadığı, tam tersine neden Atatürk Türkiye'sinin, böyle bir savdan tek sözcükle bile söz edilmeksizin, özel bir çağrıyla Milletler Cemiyeti üyeliğine davet edildiği, sorulmaya değer bir durumdur.

6) Türkiye'de Ermenilere karşı soykırımı yapılmış olsaydı Almanların Yahudilere uyguladığı soykırımından kaçan yüzlerce Yahudi ve Nazilere başkaldıran birçok Alman bilim, sanat ve düşün adamı kuşku yok ki ABD, İsviçre, Kanada vb. yerine Atatürk Türkiye'sine gelmek istemezlerdi; Türkiye'de tam bir özgürlük ortamında yaşayabileceklerini düşünemezlerdi.

7) Ermenileri yüzyıllarca "devlete en bağlı uyruk" anlamına gelen "Teb'a-i sadıka" diye niteleyen, devletin en yüksek makamlarında görevlendiren, saray mimarlarını kuşaklar boyunca hep Ermenilerden (örneğin Balyan ailesinden) seçen Osmanlı Devletinin, kültürün her alanında Türklerle en çok kaynaşmış olan, Ermeni alfabesiyle Türk dilinde kitaplar basan, evlerinde bile yoğun biçimde Türkçe konuşan uyruklarına soykırım uygulamasına olanak yoktur.

☹ Bugün bile dünyanın birçok ülkesinde yaşamakta olan Ermeniler, evlerinde ve kendi aralarında sık sık Türkçe konuşmaktadırlar. Binlerce yıllık yurtları olan Anadolu'dan bir soykırım sonucunda göçmek zorunda kalmış olsalardı, herhalde Türkçe konuşmayı sürdürmeyi akıllarından bile geçirmezlerdi.

III. SİYASET BATISI BU GÖZÜPEKLİĞİ NASIL GÖSTEREBİLİYOR?

Bir ulus için izlenecek en doğru strateji, çağdaş bir kültür sahibi olmaktır. Başka deyişle yönetiminin demokratik, felsefe, bilim ve sanatının özgür, ekonomisinin ileri sanayiye ve ileri teknolojiye dayalı, dilinin gelişkin bir yazı dili olması, bir ulusu en yüksek güvenlik düzeyinde yaşatır.

II. Dünya Savaşı'nı izleyen Soğuk Savaş döneminde Türk politikacıları, Türk ulusuna böyle bir çağdaş kültür düzeyine yükselme yollarını açan ve Türk hükümetini güçlü ve saygın kılan Atatürk önderliğindeki aydınlanma devrimlerini sürdürecektir yerde, ucuz yoldan iktidarda kalıp bencil çıkarların hizmetinde olmayı yeğlemeleri, bunun için de nüfusun % 80'ini oluşturan eğitimsiz köylü yığınlarını çağın meslek ve sanatlarıyla donanma, böylece insan olarak da ulusal toplum olarak da gelişip güçlenme yolundan alıkoyup yeniden ortaçağ artığı şeyhlik, ağalık, tarikaçılık, üfürükçülük vb. kurumların pençesine düşürmeleri olmuştur.

Sömürgeciliği hâlâ ayıp saymayan Siyaset Batısı da, hem bu gericiliği destekleyerek, hem de bu güçsüz durumdan yüreklenerik, bir yandan Atatürk modelinin İslam dünyasına ve sömürülen uluslara örnek olmasını engellemek, bir yandan da Türkiye gibi geniş bir ülkeyi yeniden sömürge durumuna indirgemek üzere, Türkiye Cumhuriyeti ile Türk ulusuna saldırılarını yavaş yavaş yenilemeğe ve bu

saldırıların bir bölümünü, sağcısı ve solcusu ile bağınaz kafalı ve/ya da çıkarıcı yerli-yabancı yazar-çizerler, sözde-profesörler ... aracılığıyla Türkiye'ye "yardım" kılıfı altında sunmaya koyulmuşlardır.

Ermeni soykırımı savları da bu saldırılardan başlıca bir tanesidir.

IV. ÇÖZÜM

Ermeni iftiralarına kesin bir son vermek ve bunların helikopter, airbus ... alımları sırasında açıkça yapıldığı gibi bir tür şantaj aracı olarak kullanılmasını önlemek için, Türkiye Cumhuriyeti, hükümeti ve bütün siyasal partileriyle, üniversiteleri ve meslek odalarıyla, basını ve sendikalarıyla ... yukardaki gerçekleri gür sesle bir kez ve son kez olmak üzere dile getirmeli, bunları görmezlikten gelerek parlamentolarına ve uluslararası ortamlara Ermeni kara-çalmalarını taşıyan, bu savların yanlış olduğunu söylenmesini bile düşünce özgürlüğünü çiğneyerek ceza yaptırımıyla yasaklayıcı yasalar çıkaran hükümetlere bu davranışın "düşmanca eylem" sayılacağı ve ona göre karşılık göreceği açık ve kesin bir biçimde bildirmelidirler.

Ama bunu yapabilmeleri için önce "tek-adam" siyasi yapısından kurtulması, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin ve onun kurduğu hükümetlerin gerçekten demokratik, yani her eyleminin hesabını Türk ulusuna vermek yükümlülüğünün bilincinde, yani demokratik yapıdaki siyasal partilere dayalı güçlü melis ve hükümetler olması, içerde ve dışardaki görevlilerin de partizan ölçülerle değil, gerçekten Türk ulusunun meşru çıkarlarını koruyup kollayacak yeterlikte olanlar arasından seçilmeleri, sivil toplum kuruluşlarının da hem iç yapı ve işleyişiyle demokratik olması, hem de yabancı kaynaklardan beslenmeyen, yalnız ulusal kaynaklara dayalı sivil toplum kuruluşları olmaları zorunludur. Bilim ve yayın dünyamız da bilimsel ve demokratik sorumluluk bilinciyle bu yolda etkin destek verecek nitelikte olmalıdır.

Özetle Atatürk'ün Ulusal Kurtuluş Savaşını başlatırken izlediği yol, her bakımdan onurlu, yani özgür, bağımsız, barış, güvenlik ve gönenç içinde yaşayabilmemizin tek yoludur: "Ulusal güçler etken ve ulusal istenç egemen kılınmalıdır,,". Ortaçağ artığı, çıkarıcı, işbirlikçi ögelerin ulusal güçleri ve ulusal istenci bastırıp saptırmasına olanak verilmemelidir.

Bunu gerçekleştiremedikçe ermeni soykırımı iftiralarına pontus, süryani, kürt, rum, ... soykırımları iftiralarının ekleneceğini, Kıbrıs'ın Yunan adasına, Ege'nin Yunan gölüne çevrilmesi, bir Kürt özerk bölgesi kurdurularak Türkü ve Kürdüyle bütün Türkiye'nin mahvedilmesi gibi hain tasarıların uygulanması, kıyılarımızın ve onbin yıllık uygarlık kalıtlarının bulunduğu topraklarımızın yabancı denetimine girmesi ... yolundaki baskıların artarak süreceğini, kısacası 103 yıl önce tanımayacağımızı ilân edip yırtıp parçaladığımız 100 yıl önce de Lozan'da yerle bir ettiğimiz Sevr tasarısını yeniden Türk ulusunun karşısına dikme heveslerinin hortlayacağını iyi bilmeliyiz.

Aklımızı başımıza toplayalım, Atatürk'ün şu ibret dolu uyarıyı boş yere yapmadığını anlama olgunluk ve sorumluluğuna gösterelim:

“Uygarlık öyle bir ışıktır ki, ona ilgisiz kalanları yakar, yok eder.”

(*Bu yazı ilk olarak 2009'da internet ortamında yayınlanmıştır.–